

عبدالکریم ثابت محمد ثابت؛ مردی که آرامش را در آغوش خدا جست و جو می کرد

شهید دائم الذکر

❖ فیض شهادت به گمنامی است

همرزمان او می گویند همنشینی با آن شهید، مجاهدان را به درجات اعلاى شکر نعمات و بندگی مخلصانه می رسانید؛ زیرا سخنان او سرشار از محبت و پند و اندرز بود. به هنگامه سختی ها و عملیات های سخت، هرگز ملال در چهره اش پدیدار نمی شد. سخنان او دل مجاهدین را محکم می کرد؛ زیرا به آنچه که می گفت اعتقاد داشت. به گفته هم‌زمان شهید، وی فیض شهادتش را در گمنامی می دید و نقل است که از دوستانش می خواست پس از شهادتش تنها برای وی طلب غفران کنند تا نزد خدا آرام یابد.

اعتقاد خاص او به روز قیامت و یوم الحساب از بارزترین خصیصه های شهید محمد ثابت بود، به همین خاطر هنگام رجزخوانی برای دشمن، قلبش نمی لرزید و با دشمن حساب شده روبه رو می شد. در برابر افراد پشیمان و توبه کننده از راه غیر، سخاوتمند بود اما در مقابل دشمنان و کسانی که خون ملت یمن را می ریختند هرگز چشم اغماض نداشت. سعه صدر، دوراندیشی، نگاه عمیق و ترس از خداوند در چهره و سکنت او موج می زد تا آنجا که اشک هایش در میانه میدان همه را متأثر ساخته و به یاد خدا می انداخت.

آن گاه که به سراغ جمع آوری زندگینامه شهید گمنام و خاصه عبدالکریم ثابت محمد ثابت رفتیم، متوجه شدیم آن مرد بزرگوار در یک حرکت خودخواسته و برآمده از ایمان خالص او به جهاد و شهادت، خود را در کوچه پس کوچه های عشق و ارادتش به مولای متقیان علی (ع) به گونه ای مخفی کرده تا مظهر درایت و بیداری مکتب اسلام انقلابی باشد. به روایت دوستان و هم‌زمان یمنی اش، ثابت محمد ثابت، دریای متلاطم ایمان و معرفت، چراغ فروزان اخلاص و تقوا، کهکشان فروزان شوق رسیدن به خدا به شمار می رفت. او کوهی از صبر در برابر مصیبت بود و اخلاص او در میدان نبرد، زبانزد عام و خاص بود. هدف اصلی این شهید بزرگوار در میادین نبرد حق علیه باطل و نقش آفرینی فعال او در عملیات های مختلف جنگ یمن، برآمده از هدف گذاری موسع او برای آینده جهاد و مقاومت بود. به روایت برخی مستندات منتشر شده در خصوص سیره ذاتیه شهید محمد ثابت، گسترش تشیع ایده اصلی او برای حضور در میادین بود و عشق او به آل محمد (ص) لذت هم زیستی با او را دو چندان می کرد، چه برسد به تعامل و همراهی در میدان جهاد.